31976R0110

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 110/76, 19. jaanuar 1976, milles sätestatakse kalandustoodete eksporditoetuse andmise üldeeskirjad ja nende toetussummade kindlaksmääramise kriteeriumid

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 19. jaanuari 1976. aasta määrust (EMÜ) nr 100/76 kalandustooteturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artikli 23 lõiget 3,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut

ning arvestades, et:

määruse (EMÜ) nr 100/76 artikli 23 lõike 1 kohaselt on lubatud kindlaks määrata sellise suurusega eksporditoetus, mis võimaldab kõnealuse määruse artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete majanduslikust seisukohast olulist eksporti;

nende toodete eksporditoetused, mille kohta kehtib kalandustooteturu ühine korraldus, tuleb kindlaks määrata konkreetsete kriteeriumide alusel, mis võimaldavad katta kõnealuste toodete ühenduse hindade ja rahvusvahelises kaubanduses kasutatavate hindade vahelist erinevust, järgides samal ajal ühise turukorralduse üldisi eesmärke; seepärast tuleb nimetatud toodete puhul arvesse võtta nii nende tarneolukorda ja ühenduse hindu kui ka rahvusvahelises kaubanduses kehtivaid hindu; tuleks sätestada võimalus, et kalandustoodete toetussumma arvutamisel võetakse arvesse võimalikke määratud koefitsiente;

selleks et hinnasuundumusi oleks võimalik kontrollida, tuleb hinnad kindlaks määrata vastavalt üldpõhimõtetele; seetõttu tuleks maailmaturuhindade kindlaksmääramisel võtta arvesse kolmandate riikide ja sihtriikide turgudel kehtivaid hindu, kolmandates riikides registreeritud tootjahindu ning vabu hindu ühenduse piiril; ühenduse hinnad tuleks kindlaks määrata ühenduse tüüpilistel turgudel kehtivate hindade ja ekspordihindade põhjal;

tuleks sätestada, et sõltuvalt toodete sihtkohast on toetussummad erinevad, pidades silmas sihtriikides impordi suhtes kohaldatavaid eritingimusi;

ühenduse tootjate püütud kala on ühenduse päritolu isegi sel juhul, kui see lossitakse väljaspool ühenduse tolliterritooriumi asuvates sadamates; kontrolli tagamiseks tuleks eksporditoetust anda siiski ainult sellise kala eest, mis on lossitud sadamates, mis asuvad ühenduse tolliterritooriumil, nagu see on määratletud määruses (EMÜ) nr 1496/68, [2] nii nagu seda on muudetud ühinemisaktiga [3];

tagamaks ühenduse eksportijatele, et toetussumma on stabiilne ja toetuskõlblike toodete loetelu kindel, võiks loetelul ja toetussummal olla suhteliselt pikk kehtivusaeg, mis määratakse kindlaks vastavalt kaubandustavadele;

vältimaks konkurentsimoonutusi ühenduse ettevõtjate vahel, peaksid nende järgitavad haldustingimused olema ühesugused ühenduse kõigis osades; eksporditoetuse andmine ei ole põhjendatud, kui kõnealused tooted imporditakse kolmandatest riikidest ja reeksporditakse kolmandatesse riikidesse,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesolevas määruses sätestatakse määruse (EMÜ) nr 100/76 artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete eksporditoetuse suuruse kindlaksmääramise ja selle andmise üldeeskirjad.

(1) EÜT L 20, 28.1.1976, lk 1.

(2) EÜT L 238, 28.9.1968, lk 1.

(3) EÜT L 73, 27.3.1972, lk 14.

Artikkel 2

Eksporditoetuste määramisel võetakse arvesse:

a) senist olukorda ja tulevikusuundumusi, pidades silmas:

— kalandustoodete hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,

— kalandustoodete hindu maailmaturul;

b) kalandustooteturu ühise korralduse eesmärke, s.o tasakaalu tagamine ning hindade ja kaubanduse loomulik areng sellel turul;

c) kõige madalamaid turustus- ja transpordikulusid veol ühenduse turgudelt sadamatesse või muudesse ekspordikohtadesse ühenduses, samuti kõnealuse kauba sihtriikide turgudele viimise kulusid ja

d) kavandatud ekspordi majanduslikku osatähtsust.

Artikkel 3

1. Ühenduse turuhindade kindlaksmääramisel võetakse arvesse ekspordi seisukohast kõige soodsamaid kehtivaid hindu.

2. Maailmaturuhindade kindlaksmääramisel võetakse arvesse järgmist:

a) põhiliste importivate kolmandate riikide turgudel kehtivaid hindu;

b) põhilistes eksportivates kolmandates riikides registreeritud tootjahindu; ja

c) vabasid hindu ühenduse piiril.

Artikkel 4

Eksporditoetuse suurus võib erineda sõltuvalt kõnealuse toote sihtkohast, kui see on vajalik maailmaturu olukorra või teatavate turgude erinõuete tõttu.

Artikkel 5

Nende toodete loetelu, mille eest antakse eksporditoetust, ning toetuse summa määratakse vähemalt kord kolme kuu järel.

Artikkel 6

Eksporditoetust ei anta ühendusest pärit toodete eest, mis lossitakse otse püügipiirkonnas väljaspool ühenduse tolliterritooriumi asuvates sadamates.

Artikkel 7

1. Eksporditoetuse saamiseks tõendatakse, et:

— kõnealused tooted on eksporditud ühendusest ja

— tooted on pärit ühendusest.

2. Kui kohaldatakse artiklit 4, makstakse eksporditoetust vastavalt lõikes 1 sätestatud tingimustele, kui on tõendatud, et toode on saabunud sihtkohta, mille jaoks toetus kindlaks määrati.

Sellest reeglist võib teha erandeid käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

3. Määruse (EMÜ) nr 100/76 artiklis 32 ettenähtud korras võib vastu võtta lisasätteid.

Artikkel 8

1. Tunnistatakse kehtetuks nõukogu 26. jaanuari 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 165/71, milles sätestatakse kalandustoodete eksporditoetuse andmise üldeeskirjad ja nende toetussummade kindlaksmääramise kriteeriumid. [1]

2. Viiteid lõikega 1 kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 9

Käesolev määrus jõustub 1. veebruaril 1976.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 19. jaanuar 1976

Nõukogu nimel

eesistuja

J. HAMILIUS

[1] EÜT L 23, 29.1.1971, lk 1.